

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 43. S. Cutbertus Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

navit. S. Episcopus, Clericum Bernui-
 num Nepotem suum cum Presbytero il-
 luc missum ad hos populos converten-
 dos incumbere iussit.

Sæculum VII
 A. C. 688.

§. XLIII.

S. Cutbertus Episcopus.

Egfridus Rex ultimo vitæ suæ anno S. *Bed. IV. hist.*
 Cutbertum, in parva Insula vicina, *c. 27.*
 quæ Farnia dicebatur, vitam Anachore- *Id. vit. S.*
 ticam ducentem, Episcopum Lindisfar- *Cutb. c. 4.*
 nensem ordinari iussit. Is a pueritia ad *Act. SS. Ben.*
 serviendum Deo vocatus fuerat; nam *to. 2. p. 877.*
 cum esset pastorculus, & noctu gregem *Boll. 20.*
 custodiens preces ad Deum funderet, vi- *Mart. to. 8.*
 dit S. Aidani animam ad Cœlos ascende- *p. 93.*
 re, eaque visione commotus, Monachi
 habitum induit in Abbatia *Mailros*,
 quam, in Regione Merciorum sitam, Hi-
 berni Monachi incolebant. Ex illis Mo-
 nachis unus fuit, qui ad fundandam Ab-
 batiam Ripponensem missi sunt; post-
 quam vero eadem Abbatia S. Wilfrido
 data fuisset, discessit cum ceteris, qui
 Ritum Hibernorum sequebantur, &
Mailros rediit, ubi post breve tempus
 Prior constitutus est. Non nunquam e
 Monasterio exibat, & ad loca remota &
 inaccessa se conferebat ad informandos
 agricolas, a ceteris Clericis omnibus ob
 paupertatem & morum asperitatem de-
 spectos. Interdum per tres septimanas
 aut

Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 19.

c. 7. 8.

c. 9.

Sæculum VII aut mensẽ integrum inter eos commo-
A. C. 688. ratus, necdum Christianos baptizabat.

6. 16. Multis præterea clarebat miraculis. Ab
 Abbate suo ad Monasterium Lindisfar-
 nense deinde missus, dissolutæ vitæ Mo-
 nachos mansuetudine & patientia ad fru-
 gem reduxit. Missam celebrans, aut
 peccata confitentium audiens lacrymis
 madebat.

6. 17. Postquam annis duodecim Prioris
 munus Lindisfarniæ gessisset in Farniam
 Insulam se recepit, ut in solitudine vive-
 ret. Ibi labore manuum suarum susten-

t. 18. 19. tabatur, de cultu corporis tam parum
 sollicitus, ut aliquot annis nunquam ni-
 si in Cœna Domini ad lavandos pedes suos
 calceamenta deponeret. In eo quoque
 loco aliquot editis miraculis fulsit.

Tandem S. Cutbertum, jam plurimis
 annis in hac solitudine versantem, Patres
 Concilii, a S. Theodoro Cantuariensi,
 Rege Egfrido præsentem, anno 684. cele-
 brati unanimi consensu Episcopum Lin-
 disfarnensem elegerunt; quia vero cur-
 sores iterato missi permovere non pot-
 erant, ut e Monasterio suo prodiret, ne-
 cesse fuit, ut ipse Rex cum S. Tremuino
 Episcopo Pictorum, & plures alii viri
 spectatissimi ad eum venirent, qui tamen
 non nisi difficillime persuaserunt, ut con-
 sentiret. Ordinatio ipsius, in annum
 sequentem dilata, postea præsentem Rege
 Ebo-

Eboraci in Die Paschæ vigesimo sexto Sæculum VII
 Martii, anno 685. Episcopis septem, qui A.C. 688.
 bus S. Theodorus præerat, assistentibus
 celebrata est. S. Cutbertus jam Episco- vit. c. 26.
 pus Monasticum rigorem non dimisit, &
 maxima tamen cura populum suum in-
 struxit. Totam suam Dioccesin atque
 etiam viles pagos perambulabat, monita
 rudibus salutaria dabat, manus neo-ba-
 ptizatis imponebat, ut acciperent Gra-
 tiam Spiritus Sancti, id est, Confirmatio-
 nem tribuebat. Multis itidem tempore
 Pontificatus sui editis prodigiis præfer- c. 39. hist.
 tim ægrotos sanando, post annos duos, c. 29.
 nempe 687. die Mercurii vigesimo Martii, Mart. Rom.
 quo Ecclesia ejus memoriam veneratur, 20. Mart.
 ad cœlestem coronam recipendam e cor-
 pore migravit.

§. XLIV.

S. Wilfridus restitutus.

Interea S. Theodorus Cantuariensis, o-
 ctogenario major, & frequentibus mor- Eddi. c. 41.
 bis afflictus, cum S. Wilfrido reconcilia-
 ri cuperet, misit, qui eum & Erconbal-
 dum seu Archambaldum loci Episcopum
 invitarent, ut Londinum ad se venirent.
 His totius vitæ suæ confessionem expo-
 nens, vultu deinde ad S. Wilfridum
 converso, dixit: *Nil magis pœnitentem me torquet, quam consensus Regum voluntati datus, ut Bonis tuis spoliareris,*
 &